

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0014/2014

8.1.2014

BETÄNKANDE

om revisionsrättens framtid. Förfarandet för utnämning av Europeiska revisionsrättens ledamöter: samråd med Europaparlamentet (2012/2064(INI))

Budgetkontrollutskottet

Föredragande: Inés Ayala Sender

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	14

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om revisionsrättens framtid. Förfarandet för utnämning av Europeiska revisionsrättens ledamöter: samråd med Europaparlamentet (2012/2064(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 286,
- med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrande nr 2/2004 av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt över en modell för ”samordnad granskning (single audit)” (samt ett förslag till ram för gemenskapens interna kontroll)¹,
- med beaktande av sin resolution av den 17 november 1992 om hörande av Europaparlamentet inför utnämningen av ledamöter till revisionsrätten²,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 1995 om rådfrågningsförfarandet i samband med utnämning av ledamöter av revisionsrätten³,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2013 om den integrerade ramen för intern kontroll⁴,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0014/2014), och av följande skäl:

I. Revisionsrättens framtida roll

- A. I LimadeklARATIONEN och MexikodeklARATIONEN från Internationella organisationen för högre revisionsorgan fastställs de viktigaste pelarna för en oberoende revisionsinstitution och där bekräftas också att nationella högre revisionsorgan i hög grad kan tolka deklARATIONENS principer fritt.
- B. Revisionsrätten måste, som ett professionellt revisionsorgan, bland annat tillämpa sådana internationella standarder som gäller för den offentliga sektorn.
- C. Revisionsrätten inrättades genom budgetfördraget från 1975 i syfte att revidera EU:s finanser, och som EU:s externa revisor bidrar den till att förbättra unionens ekonomiska förvaltning samtidigt som den fungerar som en oberoende väktare av EU-medborgarnas ekonomiska intressen.

¹ EUT C 107, 30.4.2004, s. 1.

² EGT C 337, 21.12.1992, s. 51.

³ EGT C 43, 20.2.1995, s. 75.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2013)0319.

- D. Den finansiella och ekonomiska situationens snabba förändringar kräver effektiv mikro- och makrotillsyn, i enlighet med principerna om sparsamhet, kostnadseffektivitet och ändamålsenlighet, i en modern och utmanande Europeisk union.
- E. Offentliga revisorer såsom revisionsrätten och medlemsstaternas högre revisionsorgan spelar en avgörande roll när det gäller att återupprätta förtroende och tilltro till och förbättra EU:s offentliga ansvarighet. Det är därför viktigt att se eventuella diskussioner om möjliga reformer av revisionsrätten i det större sammanhanget med utmaningen att förbättra EU:s offentliga ansvarighet.
- F. I Lissabonfördraget bekräftades på nytt revisionsrättens rättsliga ram för att främja offentlig ansvarighet och bistå parlamentet och rådet med att se över genomförandet av EU:s budget, och på så sätt bidra till att förbättra EU:s ekonomiska förvaltning och skyddet av medborgarnas ekonomiska intressen.

II. Förfarandet för utnämning av Europeiska revisionsrättens ledamöter: samråd med Europaparlamentet

- G. Enligt artikel 286 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska revisionsrättens ledamöter utses bland personer som i sina respektive medlemsstater tillhör eller har tillhört externa revisionsorgan eller som är särskilt kvalificerade för ämbetet i fråga och vilkas oavhängighet inte kan ifrågasättas.
- H. Det är av avgörande betydelse att revisionsrätten består av ledamöter som kan erbjuda bästa yrkesmässiga kompetens och oberoende enligt fördragets krav, och som inte riskerar att äventyra revisionsrättens rykte.
- I. Vissa utnämningar har gett upphov till olika uppfattningar mellan parlamentet och rådet, och om detta fortsätter riskerar det att skada revisionsrättens goda arbetsrelationer med ovannämnda institutioner och kan eventuellt också få allvarliga negativa följder för revisionsrättens trovärdighet och följaktligen dess ändamålsenlighet.
- J. Rådets beslut att utnämna ledamöter till revisionsrätten i fall där parlamentet har genomfört utfrågningar och yttrat sig negativt är obegripligt och tyder på avsaknad av respekt för parlamentet.
- K. Parlamentets uppfattning röner ett intensivt medialt intresse. Om personer vars kandidatur tidigare har avvisats offentligt och formellt av parlamentet blir ledamöter i revisionsrätten skulle förtroendet för de berörda institutionerna försvagas.
- L. Ledamöter med professionella revisionskunskaper kombinerat med en bredare och mer diversifierad funktionell bakgrund som ger olika synsätt och kompetenser kommer att effektivisera revisionsrätten när det gäller bedömning och verksamhet. Det är oacceptabelt att man i våra dagar inte lyckas uppnå en lämplig könsfördelning.
- M. Samarbetet mellan revisionsrätten och parlamentet, vilket är centralt för EU:s budgetkontrollsystem, påverkas negativt när vissa av revisionsrättens ledamöter inte godkänns av parlamentet.

- N. I den inbördes utvärderingen från 2013 kräver man att revisionsrättens interna förfaranden ska påskyndas och att dess roll och behörighet gentemot externa intressenter ska förtydligas. Man understryker också att de enheter som är föremål för granskning har en alltför stor inverkan på revisionsrättens granskningsresultat och revisionsuttalanden.
- O. Europaparlamentet inriktar sig huvudsakligen på förslag som inte kräver fördragsändringar.
- P. Rådet har alltid respekterat rekommendationerna från den kommitté som har inrättats i enlighet med artikel 255 i EUF-fördraget för att avge ett yttrande om kandidaternas lämplighet att utöva ämbetet som generaladvokat vid Europeiska unionens domstol respektive domare vid tribunalen, trots att en sådan skyldighet inte föreskrivs tydligt i fördraget.

Europaparlamentets vision för Europeiska revisionsrätten: revisionsrättens framtida roll

1. Europaparlamentet anser att Europeiska revisionsrätten, som en extern revisor för EU:s institutioner, inte bara kan tillhandahålla lagstiftarna en revisionsförklaring i fråga om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet för ett visst budgetår, utan också befinner sig i en utmärkt position för att bistå lagstiftaren och budgetmyndigheten, i synnerhet parlamentets budgetkontrollutskott, med värdefulla åsikter om resultaten av EU:s politik. Detta skulle kunna bidra till att förbättra resultaten och öka effektiviteten hos EU-finansierad verksamhet, identifiera skalfördelar och spridningseffekter i medlemsstaternas nationella politik och bistå parlamentet med en extern utvärdering av kommissionens bedömning av de offentliga finanserna i medlemsstaterna.
2. Europaparlamentet anser att revisionsrätten även fortsättningsvis bör kännetecknas av oberoende, integritet, opartiskhet och professionalism och att den samtidigt bör bygga upp starka arbetsrelationer med sina samarbetspartner, särskilt Europaparlamentet, och särskilt dess budgetkontrollutskott, men även med de särskilda utskotten, som ett led i EU-institutionernas ansvarsprocess.

Den traditionella revisionsförklaringsmodellen

3. Europaparlamentet konstaterar att revisionsrätten enligt EUF-fördraget (artikel 287.1 2) är skyldig att avge en revisionsförklaring (DAS¹) till parlamentet och rådet rörande betalningarnas laglighet och korrekthet efter att ha kontrollerat korrektheten och lagligheten hos samt resultaten av EU:s budget. Revisionsrätten ska enligt fördraget också tillhandahålla särskilda rapporter och yttranden. Parlamentet noterar att en stor del av revisionsrättens personal ägnar sig åt den årliga revisionsförklaringen.
4. Europaparlamentet anser att revisionsrättens oberoende, integritet, opartiskhet och professionalism är nyckeln till trovärdighet i dess arbete för att bistå parlamentet och rådet vid kontrollen och förbättringen av EU:s ekonomiska förvaltning, samt vid skyddet av unionens ekonomiska intressen, ända från programplaneringsstadiet fram till avslutandet av konton.

¹ Förkortning av det franska begreppet "Déclaration d'assurance".

5. Europaparlamentet beklagar att revisionsrätten – för artonde året i rad – inte kunnat lämna en positiv revisionsförklaring rörande betalningarnas laglighet och korrekthet till följd av resultaten av sin revision. Parlamentet understryker också att en felfrekvens i sig inte ger en fullständigt heltäckande bild av hur effektiv unionens politik är.
6. Europaparlamentet påminner om att revisionsrätten enligt artikel 287 i EUF-fördraget ska avge en förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet till Europaparlamentet och rådet. Parlamentet påpekar att revisionsrätten, i stället för att lämna en revisionsförklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, lämnade fyra yttranden 2012: ett om räkenskapernas tillförlitlighet och tre om de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet (ett om inkomster, ett om åtaganden och ett om betalningar). Parlamentet anser att detta arbetssätt inte underlättar bedömningen av kommissionens genomförande av budgeten.
7. Europaparlamentet framhåller att revisionsförklaringen är en årlig indikator på ett flerårigt utgiftssystem som gör det svårare att återge de fleråriga arrangemangens cykliska karaktär och inverkan, och därför kan förvaltnings- och kontrollsystemens totala inverkan och effektivitet endast delvis bedömas i slutet av en utgiftsperiod. Parlamentet anser därför att revisionsrätten bör kunna lägga fram en halvtidsöversyn och en sammanfattande rapport utöver den årliga revisionsförklaringen om en programplaneringsperiods slutresultat för den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten.
8. Europaparlamentet välkomnar att revisionsrätten sedan 2009 har gjort avsevärda ansträngningar för att utveckla sina produkter och tjänster men även sin årsrapport. Europaparlamentet anser emellertid att större insatser borde göras och mer resurser användas för att förbättra kvaliteten ytterligare, huvudsakligen vad gäller revisionsrättens effektivitetsrevision som innehåller information om EU:s budgetresultat. Parlamentet anser att revisionsrätten bör bygga vidare på revisionsförklaringsmodellen för att avgöra och förklara om och hur resultat har uppnåtts, så att lärdomar kan dras och tillämpas i andra sammanhang.

Revisionsrättens nya aspekter och utmaningar

9. Europaparlamentet inser revisionsförklaringens historiska och konstruktiva roll när det gäller att lägga fokus på begreppen laglighet och korrekthet som användbara index för god finansiell praxis och goda förvaltningsresultat på alla EU:s utgiftsnivåer och visa hur EU:s medel har använts för att efterleva parlamentets beslut som lagstiftare och budgetmyndighet. Parlamentet understryker emellertid att revisionsrätten både nu och i framtiden bör avsätta mer resurser för att granska huruvida sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet har uppnåtts vid användning av de offentliga medel som anförtratts kommissionen. Parlamentet anser att de resultat som framkommer i särskilda rapporter bör leda till motsvarande anpassningar i EU-programmen.
10. Europaparlamentet understryker att revisionsrättens uppdrag, i enlighet med fördraget, innehåller referensramar för att uppfylla rollen som unionens oberoende externa revisionsorgan. Parlamentet noterar att mandatet är mycket flexibelt vilket gör att revisionsrättens uppdrag kan bli mer omfattande än vad som anges i revisionsförklaringen. Parlamentet erinrar om att revisionsrätten genom mandatet kan presentera resultatet av

sina effektivitetsrevisioner i särskilda rapporter där det finns betydande möjligheter att tillföra mervärde genom att fokusera på och undersöka högriskområden. Dessutom ska dessa rapporter ge information till EU-medborgarna om unionens funktion och användningen av de europeiska fonderna inom olika sektorer, vilket hjälper till att närma medborgarna till Europa och göra unionen mer genomblickbar och förståelig.

11. Europaparlamentet påminner om att ett av de bästa sätten att förbättra granskningen av Europeiska unionens räkenskaper och förbättra både resultaten av och ändamålsenligheten hos EU:s utgifter är att bevilja ansvarsfrihet före den 31 december året som följer på det budgetår som granskas. Parlamentet betonar att detta skulle tvinga revisionsrätten att lägga fram årsrapporten senast den 30 juni.
12. Europaparlamentet föreslår att revisionsrätten, utan att det inverkar på dess oberoende, bygger sitt yttrande på väsentlighetsnivån och inte bara på den acceptabla felkvoten, vilket verkar vara mer i överensstämmelse med internationella revisionsstandarder.
13. Europaparlamentet föreslår att parlamentet ska ägna ett särskilt avsnitt i sitt årliga betänkande om beviljande av ansvarsfrihet till att följa upp de rekommendationer som gjorts av revisionsrätten i dess olika effektivitetsrevisioner, i syfte att motivera kommissionen och medlemsstaterna att genomföra dessa rekommendationer. Parlamentet bör också ange vilka betydelsefulla uppföljningsåtgärder som revisionsrätten, utan att det inverkar på dess oberoende, kan uppmärksamma särskilt i sin årsrapport.
14. Europaparlamentet noterar att revisionsrätten planerar sitt arbetsprogram på flerårig och årlig basis. Parlamentet noterar också att den fleråriga planen gör att revisionsrättens strategi kan fastställas och uppdateras, och i den årliga planen anges de specifika uppgifter som ska genomföras under året i fråga. Parlamentet välkomnar att revisionsrätten varje år presenterar det årliga arbetsprogrammet för budgetkontrollutskottet och anger de prioriterade revisionsuppgifterna och de resurser som avsatts för deras genomförande.
15. Europaparlamentet anser att den nuvarande mötesformen, som omfattar parlamentet, rådet och revisionsrätten, är värdefull för utarbetandet av revisionsrättens årliga arbetsprogram. Parlamentet understryker att en strukturerad förberedande dialog av detta slag i stor utsträckning bidrar till att trygga en effektiv och demokratisk ansvarighet för medborgarna när det gäller användningen de offentliga medel som anslagits för att uppfylla EU:s mål. Parlamentet betonar att revisionsrätten, trots ökat rådgivande samarbete med parlamentet och rådet, själv bör fatta beslut om sitt årliga arbetsprogram, utan något politiskt och nationellt inflytande.
16. Europaparlamentet noterar att frågor som är betydelsefulla för externa intressenter, till exempel Europaparlamentet, och påföljande anmodanden om revision varken samlas in på ett strukturerat sätt eller prioriteras. Parlamentet anser att detta inverkar negativt på revisionsresultatens genomslagskraft. Parlamentet noterar dessutom att revisionsrättens mervärde är direkt förbundet med parlamentets och andra aktörers utnyttjande av dess arbete i ansvarsförfarandet. Parlamentet uppmanar därför revisionsrätten att i sitt årliga arbetsprogram ta hänsyn till lagstiftarnas politiska prioriteringar och frågor som har stor betydelse för EU-medborgarna och som har vidarebefordrats av parlamentets budgetkontrollutskott, som en kanal för EU-medborgarnas farhågor.

Samarbete med nationella högre revisionsorgan

17. Europaparlamentet förväntar sig att ett närmare samarbete ska upprättas mellan revisionsrätten och medlemsstaternas högre revisionsorgan, med konkreta resultat i fråga om delaktigheten i revisionsrättens årliga arbete. Parlamentet förväntar sig dessutom konkreta, metodiska framsteg och överenskommelser om revisionsdatum, och att kommissionen ska inge förslag utifrån en rättslig studie om att integrera revisionsarbete som utförs av medlemsstaternas högre revisionsorgan i revisionsrättens revisioner om delad förvaltning i respektive medlemsstat.
18. Europaparlamentet betonar att revisionsrätten bör ligga i framkant när det gäller att fastställa ett arbetssätt genom vilket nationella högre revisionsorgan och revisionsrätten förstärker samordningen av sina resurser för att utvärdera EU-budgetens utgifter och resultat. Det är också ett sätt att undvika dubbelarbete när det gäller kontroller och samtidigt dela med sig av kontrollinformation, identifiera riskområden, genomföra gemensam revision eller att koppla de nationella högre revisionsorganen närmare revisionsrättens revisionsuppdrag, vilket leder till utveckling av gemensamma arbetsmetoder och större effektivitet på respektive kontrollnivå. Parlamentet noterar att det är viktigt att revisionsrätten och de nationella högre revisionsorganen utbyter revisions- och kontrolluppgifter samt god praxis för att förbättra inriktningen på revisions- och kontrollsatsningar. Parlamentet konstaterar att det finns alltför många kontrollskeden och att detta dubbelarbete bör undvikas för att minska arbetsbördan för förvaltningsmyndigheter och stödmottagare.
19. I enlighet med artikel 287.3 i EUF-fördraget begär därför Europaparlamentet att samarbetet mellan de nationella revisionsorganen och revisionsrätten ska utökas när det gäller kontrollen av den delade förvaltningen.
20. Europaparlamentet föreslår att man undersöker möjligheten för nationella revisionsorgan att, i egenskap av oberoende externa revisorer och med vederbörlig hänsyn till internationella revisionsstandarder, kunna bevilja medlemsstaternas regeringar nationella revisionsintyg för förvaltning av unionens medel, som ska användas vid förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet i enlighet med ett lämpligt interinstitutionellt förfarande, som kommer att införas.
21. Europaparlamentet understryker vikten av att inkludera de europeiska programmen i planeringen av de kontroller som utförs av revisionsrätten med särskild uppmärksamhet på program med gemensam förvaltning. I detta sammanhang bör de nationella parlamenten spela en central roll, genom att kunna be sina respektive revisionsrätter att utföra revision av europeiska fonder eller program. Parlamentet noterar att genom att institutionalisera och reglera denna kontroll skulle det bli möjligt att presentera resultaten av kontrollen en gång om året inför det nationella parlamentet.

Revisionsrättens nya operativa miljö

22. Europaparlamentet noterar att de bestämmelser som omfattar de huvudsakliga utgiftsområdena för perioden 2014–2020 avsevärt har förändrat den ekonomiska och rättsliga ramen för genomförandet av EU:s budget. Parlamentet påpekar att dessa reformer innebär betydande förändringar som kommer att påverka riskerna i fråga om finansiell

förvaltning genom att förenkla regler, utöka villkoren och utnyttja EU:s budget. Parlamentet insisterar därför på att revisionsrätten i större utsträckning fokuserar på resultat som på lämpligt sätt redovisar risker och resultat med nya instrument av detta slag.

23. Europaparlamentet föreslår att revisionsrätten ska synkronisera sitt fleråriga arbetsprogram med den fleråriga budgetramen och inkludera en halvtidsöversyn samt en heltäckande granskning av kommissionens avslutning av räkenskaperna i respektive flerårig budgetram.
24. Europaparlamentet konstaterar att effektivitetsrevisionerna ofta saknar en tydlig orsaksanalys med avseende på revisionsresultaten. Parlamentet noterar vidare att det saknas ett system för att garantera att de revisorer som får uppgiften att genomföra en viss revision har den tekniska kunskap och de metodologiska färdigheter som krävs för att genomföra revisionen utan att behöva börja från grunden i revisionsfrågorna. Parlamentet anser att dessa förhållanden minskar effektiviteten och ändamålsenligheten hos revisionsrättens slutsatser i effektivitetsrevisionerna.
25. Europaparlamentet förväntar sig full insyn i hur lång tid revisionsrätten behöver på sig för olika arbetsuppgifter, och uppmanar revisionsrätten att för varje effektivitetsrevision offentliggöra en tidsplan och ange vilka olika skeden som respektive uppgift passerat under arbetets gång, dvs. hur lång tid det tog att gå igenom de olika skedena. Dessa skeden är i nuläget följande:
 - Förberedande undersökning.
 - Analys av frågeställningar.
 - Granskningsplan.
 - Sammanställning av preliminära granskningsresultat.
 - Slutsatser.
 - Utkast till rapport.
 - Kontradiktoriskt förfarande.
26. Europaparlamentet noterar att effektivitetsrevisioner som omfattar en förberedande undersökning av revisionsrätten tar två år, vilket i flera fall har inneburit att slutsatserna varit inaktuella och hindrat genomförandet av tillfredsställande åtgärder. Parlamentet förväntar sig att revisionsrätten ska effektivisera utarbetandet av sina effektivitetsrevisioner och skära ned på överflödiga delar i förfarandet.
27. Europaparlamentet önskar att revisionsrätten i framtiden inte bara ska offentliggöra kommissionens kommentarer om revisionsrättens resultat, slutsatser och rekommendationer, utan också ge en tydlig replik där så är lämpligt.
28. Europaparlamentet anser att revisionsrätten regelbundet bör tillhandahålla statistik om ledamöternas närvaro vid revisionsrättens säte i Luxemburg till parlamentets

budgetkontrollutskott, och förväntar sig full insyn i detta avseende. Parlamentet vill att kommissionen ska tillhandahålla en analys om möjligheten att byta ut en del av ersättningen till revisionsrättens ledamöter mot dagtraktamente.

29. Europaparlamentet betonar att det visserligen är nödvändigt att vara rättvis och att hänvisa till revisionsobjektets argument i respektive rapport, men att man inte nödvändigtvis behöver nå enighet med revisionsobjektet.
30. Europaparlamentet konstaterar att överläggningarna i parlamentet om frågor som tas upp i särskilda rapporter i vissa fall redan har avslutats när revisionen presenteras, vilket medfört att det inte har varit möjligt att dra nytta av revisionsrättens arbete. Parlamentet noterar dessutom att revisionsrättens nyckelrekommendationer i vissa fall redan har genomförts av kommissionen när revisionsrättens rapport väl lagts fram. Parlamentet förväntar sig att revisionsrätten under revisionsarbetet ska ta hänsyn till externa tidsbegränsningar och extern utveckling.
31. Europaparlamentet förväntar sig att revisionsrätten tydligt ska ange vilka svagheter och bästa metoder som medlemsstaternas myndigheter har, genom att konsekvent uppges dessa i sina rapporter.
32. Europaparlamentet är övertygat om att skal- och diversifieringsfördelar kan uppnås genom noggranna analyser av resursbehoven för revisionsrättens ledamöter. Parlamentet förväntar sig att revisionsrätten ska undersöka sådana skalfördelar, bland annat när det gäller gemensam förartjänst för ledamöterna och att dela kansli och personal.
33. Europaparlamentet beklagar att mellanstatliga åtgärder utanför EU-fördragets ram i likhet med den som användes för att inrätta Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) också innebär allvarliga utmaningar för den offentliga ansvarigheten och revisionen, samtidigt som revisionsrättens viktiga roll försvagas.
34. Europaparlamentet beklagar att det hittills inte har gjorts någonting för att upprätta en oberoende, extern offentlig kontroll, och beklagar också att även efter det att revisionsrätten har utsett en medlem i ESM:s revisionskommitté kommer kommitténs årliga revisionsrapport inte att göras tillgänglig för vare sig parlamentet eller allmänheten. Parlamentet uppmanar revisionsrätten att regelbundet tillhandahålla parlamentet kommitténs årliga revisionsrapport och all annan nödvändig information om revisionsrättens aktiviteter i detta avseende, så att parlamentet kan granska revisionsrättens arbete under förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

Omarbetning av revisionsrättens struktur

35. Europaparlamentet noterar att revisionsrättens sammansättning och utnämningsförfarande fastställs i artiklarna 285 och 286 i EUF-fördraget. Parlamentet betonar emellertid behovet av att få till stånd en förändring i fördraget som innebär att rådet och parlamentet blir likställda när det gäller att utse ledamöter till revisionsrätten, för att garantera demokratisk legitimitet, insyn och ledamöternas fullständiga oberoende.
36. Europaparlamentet beklagar att vissa utnämningsförfaranden har lett till konflikt mellan

parlamentet och rådet om kandidater, trots att det inte finns någon bestämmelse i fördraget som borde orsaka konflikt. Parlamentet betonar att det enligt fördragets bestämmelser är parlamentets uppgift att kontrollera de nominerade, och anser att rådet, för att som EU-institution visa god samarbetsanda, bör respektera beslut som parlamentet har fattat efter utfrågningen.

37. Europaparlamentet kräver att valet av ledamöter i revisionsrätten efter förslag av rådet vid nästa ändring av EU-fördraget ska åligga parlamentet. Parlamentet understryker att ett sådant förfarande skulle göra ledamöterna i revisionsrätten mer oberoende i förhållande till medlemsstaterna.
38. Europaparlamentet välkomnar att revisionsrätten antog en ny arbetsordning under 2010 vilket innebär att den i enlighet med den nuvarande rättsliga ramen kunde rationalisera sin beslutsprocess så att revisionsrapporterna och yttrandena nu antas av grupper om 5–6 ledamöter i stället för hela kollegiet på 28 ledamöter.
39. Europaparlamentet anser att den nuvarande geografiska representationsregeln när det gäller den högsta ledningen, enligt vilken det kan finnas en ledamot per medlemsstat, inte längre är till samma nytta eller har samma trovärdighet. Den bör kunna ersättas av en lättare förvaltningsstruktur som är anpassad för ett bredare ansvarighetsmandat, med egna bestämmelser för att garantera oberoende inom revisionsrättens alla verksamheter.
40. Europaparlamentet föreslår därför att revisionsrätten ska ha samma antal ledamöter som kommissionen. Ledamöterna bör åtminstone ha yrkeserfarenhet inom revision och förvaltning. Revisionsrättens ledamöter bör vara särskilt kvalificerade för sina tjänster och deras oavhängighet får inte kunna ifrågasättas.
41. Europaparlamentet föreslår en granskning av metoden för ersättning till revisionsrättens ledamöter och personal med direkt och personlig anknytning till respektive ledamot, både för att anpassa ersättningen till nationell och internationell praxis för liknande funktioner och för att revisionsrättens ledamöter ska kunna fullgöra sitt uppdrag på ett oavhängigt sätt.

II. Förfarandet för utnämning av Europeiska revisionsrättens ledamöter: samråd med Europaparlamentet

42. Europaparlamentet antar följande principer, urvalskriterier och förfaranden för att yttra sig om kandidaterna till ledamöter i revisionsrätten:
 - a) Parlamentet måste få en rimlig tidsperiod på sig för att kandidaterna ska hinna frågas ut av budgetkontrollutskottet och så att utskottet kan rösta vid ett möte efter utfrågningen.
 - b) När ett beslut ska fattas ska budgetkontrollutskottet och kammaren rösta genom hemlig omröstning, och bortse från politiska kriterier.
 - c) I budgetkontrollutskottet blir utfrågningarna offentliga och diskussionerna kommer att sändas via video.

- d) Parlamentet kommer att fatta sina beslut baserat på majoriteten av avgivna röster i kammaren och dess uppfattning måste respekteras av rådet. Kandidaterna kommer att närvara vid omröstningen och Europaparlamentets talman kommer efter ett negativt omröstningsresultat att fråga den aktuella kandidaten om denne vill dra tillbaka sin kandidatur.
43. Europaparlamentet anser att kriterierna för utnämning av revisionsrättens ledamöter bör specificeras närmare på grundval av artikel 286 i EUF-fördraget, och understryker att dess bedömning huvudsakligen kommer att styras av följande kriterier:
- a) Yrkeserfarenhet på hög nivå som förvärvats inom offentliga finanser, revisionsarbete och förvaltning liksom grundliga kunskaper om de europeiska institutionernas förvaltning.
 - b) En god meritlista när det gäller revision och bevis på mycket goda kunskaper i minst ett av Europeiska unionens arbetsspråk.
 - c) I förekommande fall bevis på sökandens ansvarsbefrielse från tidigare genomförda förvaltningsuppdrag.
 - d) Kandidater får inte innehålla uppdrag som förtroendevald eller uppdrag i något politiskt parti från och med utnämningssdagen.
 - e) Kandidaten ska ha höga integritetsnormer och moraliska normer.
 - f) Mot bakgrund av arten av det arbete som ska utföras kommer även kandidaternas ålder att beaktas, och det bör exempelvis vara rimligt att kräva att ledamöter inte ska vara äldre än 67 år när de utses.
 - g) Ledamöter av revisionsrätten ska inte innehålla sitt ämbete under mer än två mandatperioder.
 - h) Europaparlamentet kommer slutligen att fästa mycket stor betydelse vid en jämn könsfördelning bland revisionsrättens ledamöter.
44. Europaparlamentet uppmanar rådet att
- a) presentera minst två kandidater från respektive medlemsstat för parlamentet, en kvinna och en man,
 - b) utforma sina förslag så att de fullt ut uppfyller kriterierna i parlamentets resolutioner, under förutsättning att parlamentet å sin sida ser till att noggrant följa dessa kriterier,
 - c) lämna relevanta karriäruppgifter tillsammans med kandidaternas namn och all information och yttranden som erhållits när medlemsstaternas interna beslutsförfaranden pågår,
 - d) överlämna all information rörande nomineringar som rådet fått från medlemsstaterna, underförstått att om all information inte lämnas tvingas parlamentet genomföra egna undersökningar, vilket oundvikligen skulle leda till förseningar i förfarandet,

- e) kontakta lämpliga myndigheter i medlemsstaterna som kommer att uppmanas att nominera kandidater som ledamöter i revisionsrätten, och uppmärksamma dessa myndigheter på de kriterier och förfaranden som parlamentet fastställt,
- f) undvika att dra tillbaka och lägga fram nya nomineringar på grund av nya förslag från medlemsstaterna vilka motiveras enbart av politiska kriterier,
- g) om detta inträffar respektera parlamentets negativa uppfattning av situationen och föreslå nya kandidater.

45. Europaparlamentet fastställer följande vad gäller förfaranden i budgetkontrollutskottet och kammaren:

- a) Varje rekommendation om varje nominering ska lämnas i form av en rapport som ska antas på grundval av en majoritet av de avgivna rösterna, och rapporten ska endast innehålla nomineringen.
- b) Rapporten ska bestå av
 - i) åberopanden som sammanfattar omständigheterna kring hänvisningen till parlamentet,
 - ii) skäl som innehåller förfarandet för det behöriga utskottet,
 - iii) normativ text som endast kan bestå av:
 - ett positivt yttrande eller
 - ett negativt yttrande.
- c) Citat och skäl ska inte gå till omröstning.
- d) CV och svar på frågeformuläret ska bifogas rapporten.
- e) Budgetkontrollutskottet och kammaren ska rösta om nomineringen av kandidaten ifråga.

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och till revisionsrätten, samt för kännedom till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas parlament och revisionsorgan.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	16.12.2013
Slutomröstning: resultat	+: 21 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräble, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Monika Panayotova, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Søren Bo Søndergaard, Derek Vaughan
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Thijs Berman, Karin Kadenbach, Jan Olbrycht, Markus Pieper
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Doris Pack, Andrej Plenković